

Mediji i informiranje

Opći sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 34/22
U Luxembourg 23. veljače 2022.

Presuda u predmetima T-834/17 i T-540/18
United Parcel Service/Komisija i ASL Aviation Holdings i ASL Airlines
(Ireland)/Komisija

Opći sud odbija dvije tužbe za naknadu štete koje su podnijela društva UPS i ASL Aviation Holdings

Dva društva zahtijevala su naknadu imovinske štete koju su navodno pretrpjela zbog nezakonitosti Komisijine odluke kojom se prijavljena koncentracija proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem

Odlukom od 30. siječnja 2013. (u daljnjem tekstu: sporna odluka)¹ Europska komisija proglasila je nespojivom s unutarnjim tržištem prijavljenu koncentraciju između United Parcel Servicea, Inc. i TNT Expressa NV (u daljnjem tekstu: TNT), dvaju društava koja djeluju na tržištima međunarodnih usluga brze dostave malih paketa.

Iako je javno objavio da odustaje od te koncentracije, UPS je Općem sudu podnio tužbu za poništenje sporne odluke. Presudom od 7. ožujka 2017.² Opći je sud prihvatio tu tužbu, a presudom od 16. siječnja 2019.³ Sud je odbio žalbu koju je Komisija podnijela protiv te presude.

U međuvremenu Komisija je proglasila spojivom s unutarnjim tržištem prijavljenu koncentraciju između društava TNT i FedEx Corp., UPS-ova konkurenta⁴.

Potkraj 2017. UPS je podnio tužbu za naknadu štete protiv Komisije kojom je zahtijevao naknadu imovinske štete koju je navodno pretrpio zbog nezakonitosti sporne odluke⁵. Usto su u 2018. tužbu za naknadu štete podnijela društva ASL Aviation Holdings DAC i ASL Airlines (Ireland) Ltd (u daljnjem tekstu zajedno: društva ASL), koja su prije donošenja sporne odluke s TNT-om sklopila poslovne sporazume koji su trebali biti provedeni nakon dopuštanja koncentracije između UPS-a i TNT-a⁶.

Te je dvije tužbe na naknadu štete odbilo sedmo prošireno vijeće Općeg suda.

Ocjena Općeg suda

Odbijanje tužbe za naknadu štete koju je podnio UPS (predmet T-834/17)

U okviru svoje tužbe za naknadu štete UPS je istaknuo da je Komisija donošenjem sporne odluke počinila dovoljno ozbiljne povrede prava Unije koje mogu dovesti do nastanka izvanugovorne odgovornosti Unije. Prema UPS-ovu mišljenju, Komisija je, prvo, povrijedila njegova postupovna prava tijekom upravnog postupka, drugo, povrijedila obvezu obrazlaganja i, treće, počinila pogreške u pogledu ocjene osnovanosti prijavljene operacije koncentracije.

¹ Odluka Komisije C(2013) 431 od 30. siječnja 2013. o proglašenju koncentracije nespojivom s unutarnjim tržištem i s funkcioniranjem Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/M.6570 – UPS/TNT Express); vidjeti također Komisijino priopćenje za medije IP/13/68.

² Presuda Općeg suda od 7. ožujka 2017., United Parcel Service/Komisija, [T-194/13](#) (vidjeti također [PM br. 23/17](#))

³ Presuda od 16. siječnja 2019., Komisija/United Parcel Service, [C-265/17](#) P (vidjeti također [PM br. 3/19](#))

⁴ Odluka od 8. siječnja 2016. o ocjenjivanju koncentracije spojivom s unutarnjim tržištem i funkcioniranjem Sporazuma o EGP-u (predmet M.7630 – FedEx/TNT Express), čiji je sažetak objavljen u *Službenom listu Europske unije* (SL 2016., C 450, str. 12.)

⁵ Predmet T-834/17, United Parcel Service/Komisija

⁶ Predmet T-540/18, ASL Aviation Holdings i ASL Airlines (Ireland)/Komisija

Uvodno, Opći sud podsjeća na to da nastanak izvanugovorne odgovornosti Unije pretpostavlja kumulativno ispunjenje triju pretpostavki, odnosno dovoljno ozbiljnu povredu pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima, postojanje štete i postojanje izravne uzročne veze između povrede i pretrpljene štete.

Kao prvo, kad je riječ o navodnom nepoštovanju UPS-ovih postupovnih prava tijekom upravnog postupka, on je, s jedne strane, Komisiji prigovarao da nije priopćila ni konačnu verziju ekonometrijskog modela na temelju kojeg je analizirala učinke prijavljene koncentracije na cijene ni kriterije za ocjenu učinkovitosti koje proizlaze iz te koncentracije. S druge strane, UPS je smatrao da je Komisija povrijedila njegovo pravo na uvid u informacije koje je FedEx dostavio tijekom upravnog postupka.

Što se tiče nepriopćavanja posljednje verzije ekonometrijskog modela koji je primijenila Komisija, Opći sud ističe da je ona doista na temelju primjenjivog propisa bila obvezna upoznati UPS s tom posljednjom verzijom. Budući da je Komisija u tom pogledu imala veoma suženu, odnosno nepostojeću marginu prosudbe, ona je počinila dovoljno ozbiljnu povredu UPS-ovih prava obrane time što mu nije priopćila taj model. Uzimajući u obzir sudsku praksu u području poštovanja prava obrane i presudu Suda od 16. siječnja 2019., ta povreda UPS-ovih prava usto nije bila ispričava zbog navodne nejasnoće prava Unije, kao što je to tvrdila Komisija.

Opći sud isto tako odbija argument koji je Komisija istaknula u svoju obranu, a temelji se na činjenici da je finalizaciji ekonometrijskog modela prethodila intenzivna komunikacija s UPS-om. Naime, time što nije priopćila konačnu verziju ekonometrijskog modela, Komisija ne samo da je nadišla postupovno ograničenje namijenjeno jamstvu zakonitosti postupka kontrole koncentracija Unije te njegove pravičnosti nego je usto dovela UPS u situaciju u kojoj mu nije omogućila razumjeti jedan dio obrazloženja sporne odluke.

Suprotno tomu, kad je riječ o nepriopćavanju UPS-u kriterija za ocjenu učinkovitosti koje proizlaze iz prijavljene koncentracije, Opći sud ističe da nijedna odredba prava Unije primjenjiva na kontrole koncentracija ne nameće Komisiji da unaprijed i apstraktno definira posebne kriterije na temelju kojih namjerava priznati da se učinkovitosti mogu smatrati dokazivima. U tim je okolnostima UPS-ova argumentacija kojom se nastoji dokazati da je Komisija bila dužna priopćiti mu posebne kriterije i standarde dokazivanja koje je namjeravala primijeniti radi utvrđivanja dokazivosti svake od navedenih učinkovitosti pravno neosnovana.

Usto, Opći sud odbija argumentaciju u skladu s kojom je Komisija povrijedila UPS-ovo pravo na uvid u određene dokumente koje je FedEx dostavio Komisiji tijekom upravnog postupka. Naime, budući da UPS nije izvršio svoja prava na uvid pravodobno i u obliku propisanom primjenjivim zakonodavstvom (nepodnošenje zahtjeva službeniku za usmene rasprave), on ne ispunjava uvjete za dobivanje naknade štete koja navodno proizlazi iz povrede navedenih prava.

Kao drugo, što se tiče navodne Komisijine povrede obveze obrazlaganja, Opći sud podsjeća na to da nedostatnost obrazloženja akta Unije sama po sebi u načelu ne može dovesti do nastanka odgovornosti Unije.

Kao treće, kad je riječ o UPS-ovu argumentu koji se temelji na pogreškama koje se odnose na ocjenu osnovanosti prijavljene koncentracije, Opći sud potvrđuje da je Komisija počinila određene pogreške, ali ističe da one ne predstavljaju dovoljno ozbiljne povrede prava Unije koje bi mogle dovesti do nastanka izvanugovorne odgovornosti Unije. S tim u vezi Opći sud pojašnjava da, iako je Komisija, u suprotnosti sa svojim vlastitim pravilima (Najbolje prakse za podnošenje ekonomskih dokaza), primijenila ekonometrijski model koji je znatno odstupao od uobičajene ekonomske prakse, ona je imala nezanemarljivu marginu prosudbe prilikom definicije navedenog modela. Usto, prilikom analize učinaka prijavljene koncentracije Komisija se nije isključivo oslonila na navedeni ekonometrijski model, nego je izvršila i opću analizu značajki predmetnog tržišta, pri čemu je razradila njegovu prirodu i značajke te posljedice koje bi proizišle iz predviđene transakcije.

Naposljetku, Opći sud zaključuje da UPS nije uspio dokazati postojanje očitih i ozbiljnih pogrešaka u okviru ocjene dokazivosti učinkovitosti ili FedEx-ova konkurentskog položaja u predloženoj

koncentraciji ni ikakve naznake nejednakog postupanja s odlukom o transakciji između FedEx-a i TNT-a u odnosu na spornu odluku.

Nakon što je tako utvrdio da je dovoljno ozbiljna povreda UPS-ovih postupovnih prava tijekom upravnog postupka bila ograničena na nepriopćavanje posljednje verzije ekonometrijskog modela koji je Komisija primijenila za analizu učinaka prijavljene koncentracije na cijene, Opći sud nadalje ispituje postojanje uzročne veze između te nezakonitosti i šteta koje navodi UPS, odnosno, prvo, troškova povezanih s njegovim sudjelovanjem u postupku kontrole prijavljene koncentracije između FedEx-a i TNT-a, drugo, plaćanja TNT-u ugovorne naknade štete zbog raskida sporazuma o spajanju koji je sklopio s TNT-om i, treće, izmakle koristi koja proizlazi iz nemogućnosti provedbe tog sporazuma o spajanju.

Najprije, kad je riječ o troškovima povezanim s UPS-ovim sudjelovanjem u postupku kontrole prijavljene koncentracije između FedEx-a i TNT-a, Opći sud utvrđuje da je to sudjelovanje očito proizlazilo iz UPS-ova slobodnog izbora. Stoga se povreda UPS-ovih postupovnih prava u postupku kontrole koncentracije između njega i TNT-a ne može smatrati odlučujućim uzrokom troškova povezanih s njegovim sudjelovanjem u postupku kontrole koncentracije između FedEx-a i TNT-a. Isto tako, budući da je plaćanje naknade štete zbog raskida TNT-u imalo svoj izvor u ugovornoj obvezi koja proizlazi iz sporazuma o spajanju koji su sklopili UPS i TNT, nezakonitosti sadržane u spornoj odluci nisu mogle predstavljati odlučujući uzrok plaćanja te naknade štete TNT-u.

Naposljetku, što se tiče koristi koja je UPS-u navodno izmaknula, Opći sud ističe da se ne može pretpostaviti da bi, da nije došlo do povrede UPS-ovih postupovnih prava u postupku kontrole koncentracije između UPS-a i TNT-a, ta koncentracija bila proglašena spojivom s unutarnjim tržištem. Osim toga, UPS nije dokazao ni podnio elemente na temelju kojih je Opći sud mogao zaključiti da bi, da nije bilo te povrede, Komisija proglasila navedenu transakciju spojivom s unutarnjim tržištem. Usto, UPS-ovo odustajanje od predložene koncentracije čim je objavljena sporna odluka dovelo je do prekida bilo kakve izravne uzročne veze između utvrđene nepravilnosti i navodne štete.

S obzirom na prethodno navedeno, Opći sud zaključuje da UPS nije dokazao da je povreda njegovih postupovnih prava u postupku kontrole operacije koncentracije između njega i TNT-a predstavljala odlučujući uzrok navedene štete. Stoga on odbija njegovu tužbu u cijelosti.

Odbijanje tužbe za naknadu štete koju su podnijela društva ASL (predmet T-540/18)

Tužbom za naknadu štete koju su podnijela društva ASL ona su zahtijevala naknadu izmakle koristi koja je proizišla iz toga što zbog sporne odluke nisu mogla provesti poslovne sporazume sklopljene s TNT-om. U potporu tom zahtjevu društva ASL navela su da je Komisija povrijedila njihova i UPS-ova temeljna prava te postojanje teških i očitih pogrešaka u Komisijinoj ocjeni prijavljene koncentracije između UPS-a i TNT-a.

Kao prvo, Opći sud utvrđuje da društva ASL ne mogu kao temelj za svoj vlastiti zahtjev za naknadu štete navoditi povredu UPS-ovih prava obrane u okviru postupka kontrole koncentracije između UPS-a i TNT-a. Naime, u skladu s ustaljenom sudskom praksom Općeg suda, potrebno je da zaštita koju daje pravno pravilo na koje se poziva u prilog tužbi za naknadu štete bude stvarna u odnosu na osobu koja se na njega poziva te stoga da je ta osoba među onima kojima dotično pravilo dodjeljuje prava.

Kao drugo, Opći sud odbija kao neosnovnu argumentaciju društava ASL koja se temelji na činjenici da je Komisija u okviru postupka kontrole koncentracije između UPS-a i TNT-a povrijedila njihova temeljna prava, a osobito njihovo pravo na dobru upravu, sadržano u članku 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima. S tim u vezi, Opći sud pojašnjava da se, u mjeri u kojoj su društva ASL slobodno odabrala ne sudjelovati u tom postupku, ona ne mogu pozivati na navodnu Komisijinu povredu svojih temeljnih prava u kontekstu tog postupka.

Kao treće, Opći je sud odbacio kao nedopušten razlog koji se temeljio na postojanju teških i očitih pogrešaka koje je Komisija počinila u okviru ocjene koncentracije između UPS-a i TNT-a, s obzirom na to da su društva ASL u tom pogledu samo uputila na tužbu koju je UPS podnio u predmetu T-834/17.

S obzirom na ta razmatranja, Opći je sud, utvrdivši da društva ASL nisu dokazala postojanje dovoljno ozbiljnih povreda prava Unije sadržanih u spornoj odluci, odbio njihovu tužbu kao neosnovanu.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda u roku od dva mjeseca i deset dana od njezina priopćenja može se podnijeti žalba Sudu ograničena na pravna pitanja.

NAPOMENA: Tužba za poništenje služi za poništenje akata institucija Unije koji su protivni pravu Unije. Pod određenim uvjetima države članice, europske institucije i pojedinci mogu podnijeti tužbu za poništenje Sudu ili Općem sudu. Ako je tužba osnovana, akt se poništava. Dotična institucija mora popuniti eventualnu pravnu prazninu nastalu poništenjem akta.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Opći sud.

Cjelovit tekst presuda ([T-834/17](#) i [T-540/18](#)) objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presude nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106